

Glædelig jul,
engle dale ned i skjul!
Hid de flyve med Paradis-grønt,
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lønlige blandt os de gå.

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englenerne, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englernes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør opløkt,
salig er englernes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!
Danmark

B.S. Ingemann 1850 og 1852

Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge.
Hvad englenerne sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med Himmel-kongen, den lille.
Du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og Paradis-vejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

Danmark B.S. Ingemann 1839

På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød.
Han nikker, og han spiser, og han er så glad,
for julegrød, det er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små rotter,
og de skotter, og de skotter.
De vil så gerne ha' lidt julegodter,
og de danser, danser rundt i ring.

Men Nissefar han truer med sin store ske:
"Vil I nu se at komme væk,
for jeg vil ha' min julegrød i ro og fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med!"
Men rotterne de hopper, og de danser,
og de svinser, og de svanser.
De kikker efter grøden, og de standser,
og de står om nissen tæt i ring.

Men Nissefar, han er en lille hidsigprop,
og med sin krop, han gør et hop.
"Jeg henter katten, hvis I ikke holder op.
Når katten kommer, skal det nok bli' stop!"
Så bliver alle rotterne så bange,
åh så bange, åh så bange.
De vender sig og danser et par gange,
og en, to, tre, så er de væk!

Tekst: Margrethe Munthe, 1911
Melodi: Otto Teich og Franz Meißner, 1892

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen;
spillemand, spil lystigt op,
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min,
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises,
siden skal det spises.

Se, børnlil', nu går det godt,
I forstår at trave,
lad den lille Sine blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd!
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet.

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger;
hver gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du få,
når jeg blot tør stole på,
at du ej vil tromme,
før min sang er omme.

Anna hun har ingen ro,
før hun får sin pakke,
fi re alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig altfor dyr,
men da du så propert syr,
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik;
du er stærk, og du har mod,
du skal være fændrik:
Hvor han svinger fanen kækt!
Børn! I skylder ham respekt;
vid, det er en ære
Dannebrog at bære.

Børn, nu er jeg bleven træet,
og I får ej mere,
moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
dig takke højt vor nytårssang.

Tyskland Martin Luther 1535
N.F.S. Grundtvig 1817

